

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4Oboer/425/2014
Identifikačné číslo spisu:	2208213081
Dátum vydania rozhodnutia:	29.01.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Gabriela Mederová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:2208213081.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávneného: POHOTOVOSTĚ, s. r. o., so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, zastúpený advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko, s. r. o., so sídlom Grösslingova 4, 811 09 Bratislava, IČO: 36 864 421, proti povinnému: A. Q., nar. XX. L. XXXX, bytom F., o vymoženie 1 198,30 eur s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Dunajská Streda pod sp. zn. 12Er/776/2008, o odvolaní a dovolaní oprávneného proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave č. k. 9CoE/277/2012-72 zo dňa 28. novembra 2013 a o návrhu oprávneného na prerušenie dovolacieho konania, takto

rozhodol:

- I. Konanie o odvolaní oprávneného z a s t a v u j e.
- II. Návrh oprávneného na prerušenie dovolacieho konania z a m i e t a.
- III. Dovolanie oprávneného o d m i e t a.
- IV. Povinnému náhradu trov odvolacieho a dovolacieho konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

Okresný súd Dunajská Streda uznesením č. k. 12Er/776/2008-48 zo dňa 26. 07. 2012 exekúciu zastavil s poukazom na ustanovenie § 57 ods. 2 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (Exekučný poriadok) v spojení s ustanovením § 45 ods. 2 zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní v znení neskorších predpisov. Konštatoval, že exekučným titulom v prejednávanej veci je rozhodcovský rozsudok označený v žiadosti súdneho exekútora. Uviedol, že v danom prípade bola medzi účastníkmi uzatvorená zmluva o úvere, ktorú treba považovať za spotrebiteľskú zmluvu, kde oprávnený je dodávateľom a povinný spotrebiteľom. V nej dojednaná rozhodcovská doložka bola spotrebiteľovi nanútená, neprimerane zvýhodnila dodávateľa a povinného zbavila reálnej možnosti ochrany práv pred všeobecným súdom. Predmetnú doložku považoval súd prvého stupňa za neprijateľnú a v dôsledku toho za neplatnú (§ 53 ods. 1 až ods. 5 Občianskeho zákonníka). Nakoľko neprijateľná rozhodcovská doložka sa prieči dobrým mravom a výkon práv a povinností z takejto doložky odporuje dobrým mravom, preto v danej veci boli splnené podmienky na zastavenie exekúcie.

Krajský súd v Trnave, na odvolanie oprávneného, uznesením č. k. 9CoE/277/2012-72 zo dňa 28. 11.

2013 uznesenie súdu prvého stupňa podľa § 219 ods. 1 a 2 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len „O. s. p.“), zaoberajúc sa námietkami oprávneného, ako vecne správne potvrdil. Zhodne so súdom prvého stupňa konštatoval, že rozhodcovská doložka dojednaná účastníkmi zmluvy o úvere je v priamom rozpore so zákonom. Pretože rozhodcovská doložka je neprijateľnou zmluvnou podmienkou, je v zmysle § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka, v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy neplatná. Následkom je skutočnosť, že rozhodcovský súd vôbec nemal právomoc, vzhľadom na neplatnosť rozhodcovskej doložky, rozhodovať daný spor, preto predmetný rozhodcovský rozsudok nemožno považovať za spôsobilý exekučný titul, ale za nulitný právny akt. Ďalším výrokom zamietol návrh oprávneného na prerušenie konania § 109 ods. 1 písm. b/ a písm. c/ O. s. p., nakoľko odvolací súd nezistil dôvod pre prerušenie konania s potrebou obrátiť sa s navrhovanými predbežnými otázkami oprávneného na Súdny dvor EÚ, ako ani žiadne dôvody na prerušenie konania a postúpenie veci Ústavnému súdu Slovenskej republiky na zaujatie stanoviska.

Proti uzneseniu odvolacieho súdu, v časti výroku o zamietnutí návrhu na prerušenie konania, podal oprávnený odvolanie, ktoré odôvodnil tým, že mu bola odňatá možnosť konať pred súdom (§ 205 ods. 2 písm. a/ O. s. p.), napadnuté rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 písm. f/ O. s. p.) a je nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov. Žiadal rozhodnutie odvolacieho súdu v napadnutej časti zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

Proti uzneseniu odvolacieho súdu podal oprávnený dovolanie, v ktorom uviedol, že súdy rozhodli „nad rámec zverenej právomoci“ (§ 237 písm. a/ O. s. p.), že súdy konali vo veci, v ktorej sa už právoplatne rozhodlo (§ 237 písm. d/ O. s. p.), že sa nepodal návrh na začatie konania, hoci bol podľa zákona potrebný (§ 237 písm. e/ O. s. p.), oprávnenému odňali možnosť konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O. s. p.), v konaní sa dopustili inej vady konania majúcej za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 241 ods. 2 písm. b/ O. s. p.), pretože nesprávne zistili skutkový stav a nevykonali náležité dokazovanie a napadnuté rozhodnutie založili na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O. s. p.). Dôvody bližšie špecifikoval v rozsiahlom dovolaní. Žiadal, uznesenia súdov nižších stupňov zrušiť a vec vrátiť prvostupňovému súdu na ďalšie konanie. Zároveň žiadal dovolacie konanie prerušiť podľa § 109 ods. 1 písm. c/ O. s. p. a Súdnemu dvoru Európskej únie predložiť ňou špecifikované prejudiciálne otázky.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „Najvyšší súd SR“), ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O. s. p.), po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania zastúpený v súlade s § 241 ods. 1 vetou druhou O. s. p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O. s. p.) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť podľa ustanovenia § 243b ods. 5 O. s. p., v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O. s. p..

V danom prípade dovolací súd rozhoduje o dovolaní v obdobnej veci, aká už bola v počte väčšom ako päť, predmetom konania pred dovolacím súdom na základe skoršieho dovolania podaného tým istým dovolateľom - vid' konania vedené na Najvyššom súde SR pod sp. zn. 4Cdo/304/2012, 4Cdo/319/2012, 6Cdo/414/2012, 4Oboer/56/2013, 4Oboer/214/2013, 4OboE/54/2013, 4Oboer/216/2013, 4OboE/62/2014, 4Oboer/2/2014, 4OboE/2/2014, 4Oboer/26/2014, 4OboE/14/2014, 4Oboer/194/2014, 4OboE/112/2014, 1Oboer/285/2014, 1OboE/154/2014, 1Oboer/291/2014, 1OboE/159/2014, 3ECdo/105/2014, 3CoE/61/2014, 8ECdo/152/2014, 8CoE/85/2014, 8ECdo/160/2014, 8CoE/90/2014, 8ECdo/205/2014, 8CoE/119/2014, 7ECdo/250/2013, 7CoE/84/2013, 2ECdo/268/2014, 2CoE/177/2014, 7ECdo/251/2014, 7CoE/158/2014. Dovolací súd sa s odôvodneniami rozhodnutí, ktoré boli vydané v týchto konaniach (ako aj v ďalších konaniach iných senátov obchodnoprávneho, aj občianskoprávneho kolégia Najvyššieho súdu SR, týkajúcich sa skutkovo a právne obdobných právnych vecí, v ktorých ten istý oprávnený vystupoval v procesnom postavení dovolateľa), v celom rozsahu stotožňuje a poukazuje na ne, a to tak vo vzťahu k zastaveniu odvolacieho konania, k zamietnutiu návrhu oprávneného na prerušenie dovolacieho konania a ako aj vo vzťahu k odmietnutiu dovolania oprávneného. V zmysle § 243b ods. 7 O. s. p. (v znení účinnom od 01. 01. 2015) dovolací súd už ďalšie dôvody neuvádza.

O trovách odvolacieho a dovolacieho konania rozhodol Najvyšší súd SR podľa § 243b ods. 5 O. s. p., v

spojení s § 224 ods. 1 O. s. p., § 151 a § 142 ods. 1 a § 146 ods. 2 O. s. p..

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.